

CHEBSKÁ A KARLOVARSKÁ NEMOCNICE KOLABUJÍ **Zdravotní péči bere občanům nezájem politiků**

V chebské a karlovarské nemocnici nemůžeme o pacienty pečovat tak, jak bychom chtěli. Nemocnice se rozpadá. Trvá to celé roky, nyní je však krize akutní. Vidíme to zevnitř a chceme to říct nahlas veřejnosti a pacientům. A chceme sdělit i důvod krize: je jím zoufalý nedostatek personálu. Zaměstnance, především sestry, totiž z našich nemocnic vyhánějí ostudně nízké mzdy. A dodat musíme i to, že krajský úřad ani vedení krizi neřeší, jak by měli.

Důkazů krize, která ničí obě nemocnice, je spousta. Shrňme si, co znamená jejich kolabování pro pacienty. Ano, všechny níže uvedené body znějí skandálně a skandální jsou. Taková je však realita:

- **V nemocnicích se oddalují se operace.** Termíny zákroků se odkládají. Pacienti musejí čekat, i když to znamená hazard se zdravím.
- **Pacienti se domů propouští nedoléčení.** Je to tak: Nemocnice posílá pacienty domů pod tlakem, aby se po nich uvolnilo lůžko pro další.
- **V obou nemocnicích se ruší lůžka.** Příklad? Od otevření Pavilonu akutní medicíny v Karlových Varech v roce 2012 nebyl nikdy v provozu plný počet lůžek. Během roku se několikrát snižuje téměř na pouhou polovinu. Rušení lůžek samozřejmě znamená, že nemocnice dokážou pečovat stále o méně pacientů.

Přijdeme v Chebu a ve Varech o nemocnice?

Budou se nemocnice oddělení po oddělení dál rušit?

Iniciativa sester to rozhodně nechce dopustit!

- **Ruší se celá oddělení.** Koncem dubna v karlovarské nemocnici zmizelo ze světa infekční lůžkové oddělení, bylo přitom jediné v kraji. Již dříve bylo v Chebu dočasně uzavřeno ORL. Podobný osud hrozí dalším.
- **Sestry jsou na oddělení umísťovány bez ohledu na odbornost.** Na plicním oddělení zaskakuje sestra z chirurgie, na chirurgii sestra z interny. Mimo své oddělení samozřejmě nemohou využít své odborné zkušenosti.
- **Příkladů zhoršování kvality péče je v obou nemocnicích mnohem víc.** Prodloužené čekací doby. Na chebském dětském oddělení se zrušila lůžka pro rodiče dětských pacientů, k dispozici mají jen židle. Nemocnice musí kvůli nedostatku lůžek odmítat pacienty, které přivezla rychlá záchranná služba.

Schází na 150 sester. Mohou za to ostudné mzdy

Všechny problémy mají společnou příčinu: nedostatek personálu, především sester. O pacienty, kterých je stále víc, tak pečují stále méně zdravotnic. Chybí jich na 150 a scházejí na každém oddělení.

Důvod nedostatku zdravotnic je jednoduchý. Z chebské a karlovarské nemocnice je vyhánějí žebrácké mzdy. Máme až o pět tisíc korun menší mzdy, než kolik dostávají za mnohdy mnohem klidnější a čistší práci kolegyně v jiných nemocnicích a obdobných zařízeních v našem kraji. To proto z obou nemocnic odcházejí další a další sestry, asistentky, ošetrovatelky a jiný personál. Odcházejí nejen kvůli nízkým mzdám, ale také kvůli nesnesitelným pracovním podmínkám. I o nich musíme říct několik slov.

Obě nemocnice stále fungují jen díky obětování se zdravotnic

Současná kalamita samozřejmě nevznikla ze dne na den. Situace k ní šla dlouhé roky. Krajští politici však narůstající krizi neřešili a vedení nemocnic ji jen nárazově „záplatovalo“. Tím, kdo nemocnice držel den co den nad vodou, jsme tak byly my, zdravotnice. Péči pro občany jsme udržovaly za cenu vlastních každodenních obětí.

Jeden příklad za všechny:

Na chebské interně schází oproti plánům téměř 40 procent sester/asistentek. Ty zbývající drží do dnešních dnů za cenu krajního vyčerpání plný provoz. Nepřipravily pacienty o jediné lůžko. Déle to ale samozřejmě nemohou vydržet.

Pečovat o stále víc pacientů ve stále menších zdravotnických kolektivech pro nás znamená:

- **Dennodenní porušování zákoníku práce: Jsme obětí nadměrných přesčasů.** Teď je teprve květen, jenže už dnes jsme na mnohých odděleních překročily roční limit 150 přesčasových hodin, které může zaměstnanci nařídit vedení bez jeho souhlasu. Mnohé z nás udržují oddělení v chodu prací na dohody o pracovní činnosti. Podle norem musí mít zdravotnice mezi směnami **stanovený počet hodin na odpočinek. To nám bylo vždy upíráno.** Nařízení se v našich nemocnicích nikdy nerespektovalo, jinak by na některých službách neměl kdo pracovat.
- **Přepracovanost, nedostatek spánku i regenerace** se podepisuje na našem zdraví, fyzickém i psychickém.
- **Nemáme čas na osobní život.** Vysilující práce nám narušuje vztahy. Děti vychováváme po telefonu, nemůžeme trávit víkendy s rodinami. O času na koníčky či záliby nemůže být řeč. Trvá to dlouhé měsíce. Dokonce roky.

Náš boj za lepší mzdy je bojem za zachování nemocnic

Nešlo to vydržet donekonečna, zvláště když krajští politici i vedení nemocnice situaci dál podceňují a nechápou, že vyžaduje okamžité řešení. (Tím ráznější, čím déle krizi tolerovali.) Mnoho zdravotnic přijalo individuální řešení – nemocnice prostě vyčerpané opustily. My, které jsme zůstaly, jsme se rozhodly bojovat za lepší mzdy i pracovní podmínky, které by nám umožnily v nemocnici pečovat o zdraví pacientů dál.

VELKÉ DEZINFORMACE O MALÝCH MZDÁCH

Ohledně našich mezd a toho, jak velké zvýšení jsme si již vymohly, padají ze strany vedení i krajských politiků zlomyslné dezinformace. Veřejnosti naše mzdy vedení prezentuje po zahrnutí odměn za enormní přesčasy (protože bez nich jsou naše hrubé mzdy očividně směšné). Politici do zvýšení našich mezd zahrnují kdeco: včetně přidání, které se odehrálo ve všech nemocnicích (a rozdíl mezi našimi nemocnicemi a jinými nesnížilo), i včetně přidání, které se týká jen některých sester a které ještě nebylo ani schváleno vládou.

Fakta jsou následující: Zatím kraj přidal asi 2 250 korun sestrám/asistentkám a 1 100 ošetřovatelkám/sanitářům. To nesrovná ani rozdíl mezi našimi nemocnicemi a jinými zařízeními v kraji. Ještě větší, a nespravedlivá a nelogická, propast dělí naše mzdy od platů, které dostávají za stejnou práci zdravotnice ve státních nemocnicích. Příklad? Sestra s vysokoškolským vzděláním a 27letou praxí brala v březnu základní mzdu 24 700 korun. Podle státních tabulek by brala asi 30 500 korun...

Ano, chceme lepší peníze. A ano, víme, že se o výši našich mezd lže. Víme, že politici již dnes šíří dezinformace, aby veřejnost popudili proti nám, aby ukázali, jak jsme „nevděčné“. Víme, že o nás vrchnost bude říkat, jak jsme sobecké, a poukazovat na to, že nízké mzdy mají i jiné profese.

Samozřejmě o tom víme. A říkáme, že lepší mzdy si zaslouží všichni pracující v Česku. My jsme však pochopily, že o ně musíme bojovat. Samy, zdola, bez iluzí, že se někdo slituje. Přejeme si, aby se za lepší mzdy a pracovní podmínky dokázali postavit i další špatně placení pracující. Je dobře, že leckde už se o to snaží.

**My, zdravotnice, víme, že zhroucení chebské a karlovarské nemocnice
by bylo pro obyvatele jejich spádových oblastí osudové.**

**A chceme, abyste vy, občané, věděli, že náš boj za adekvátnější mzdy
je i bojem za udržení nemocnice v provozu. Jen odpovídající mzdy totiž zajistí
že se do nemocnic začnou vracet zdravotnice, bez nichž nemocnice nemohou fungovat.**
